

Dosarul nr. 2ra-2059/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – Z. Talpalaru

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci

DECIZIE

27 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Nina Vascan
Iurie Bejenaru
Victor Burduh
Maria Ghervas

examinând recursurile declarate de către Inspectoratul Național de Patrulare, Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Justiției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Chersac împotriva Inspectoratului Național de Patrulare și Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Finanțelor cu privire la încasarea prejudiciului material, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de către Ministerul Justiției, Inspectoratul General al Poliției, Inspectoratul Național de Patrulare și s-a menținut hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 31 iulie 2017 Valeriu Chersac a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Național de Patrulare și Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Finanțelor, prin care a solicitat, în temeiul art. 3, 6 și 7 al Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală nr. 1545 din 25.02.1998, încasarea în mod solidar de la Inspectoratul Național de Patrulare și Ministerul Justiției prejudiciul material în mărime de 11 279 lei, cauzat prin achitarea forțată a amenzii în urma aplicării sechestrului pe bunurile sale și conturile bancare, cât și suma pentru acordarea asistenței juridice pentru a se apăra împotriva acțiunilor ilicite ale agentului constator, recuperarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și a cheltuielilor de judecată pentru examinarea prezentei cauze.

În motivarea cererii de chemare în judecată Valeriu Chersac a indicat că la 10 septembrie 2016, agentul constatator a întocmit procesul-verbal nr. 2962608236971992 în privința sa în conformitate cu art. 283/3 alin. (2) Cod contravențional. Procesul-verbal a fost întocmit pentru faptul că Valeriu Chersac la 10 septembrie 2016 a condus unitatea de transport înmatriculată în străinătate fără a achita vinieta, fiind în țară o perioadă mai mare de 7 zile.

Prin decizia agentului constatator din 10 septembrie 2016, Valeriu Chersac a fost sancționat cu amendă în mărime de 130 unități convenționale, echivalentul a 2600 lei.

Valeriu Chersac a menționat că agentul constatator nu a oprit automobilul, dar s-a apropiat de un automobil care staționa, iar Valeriu Chersac nu se afla la volanul mijlocului de transport. În timpul întocmirii procesului-verbal el a comunicat agentului constatator că automobilul a fost condus de către Eric Cojocari, care se afla în cafenea. Cu toate acestea, agentul constatator a întocmit procesul-verbal pe numele lui Valeriu Chersac.

A indicat că în urma contestării procesului-verbal menționat, prin hotărârea din 15 mai 2017 a Judecătorei Bălți s-a anulat procesul-verbal nr. 2962608236971992 din 10 septembrie 2016. Instanța de judecată a anulat procesul-verbal din motiv că nu conține încadrarea juridică a faptei, nu a fost indicată norma materială – contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției, ori Codul Contravențional nu conține art. 283/3 alin. (2).

Necătând la faptul că procesul-verbal nr. 2962608236971992 din 10 septembrie 2016 cu privire la contravenție a fost contestat în instanță, la 16 noiembrie 2016 agentul constatator a trimis la executare procesul-verbal contrar prevederilor art. 448 alin. (3) Cod contravențional. Drept rezultat, executorul judecătoresc a aplicat sechestru pe automobilul său și pe conturile sale bancare. În procesul de executare s-a solicitat executorului judecătoresc suspendarea procedurii, însă i-a fost refuzat.

Valeriu Chersac a mai indicat că , având necesitate să iasă cu automobilul din țară și să-și deblocheze conturile bancare, a achitat amenda în mărime de 2600 lei și cheltuielile de executare în sumă de 679 lei.

A mai invocat că prin acțiunile ilegale ale agentului constatator i-a fost cauzat un prejudiciu material și moral. Prejudiciul material constă din plata serviciilor avocatului, achitarea forțată a amenzii aplicate ilegal și achitarea serviciilor executorului judecătoresc. Anularea procesului-verbal de către instanța de judecată demonstrează că agentul constatator nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei, inclusiv cele care indicau la nevinovăția acestuia.

Reclamantul, cu trimitere la cadrul legal național și internațional, a accentuat că i s-a cauzat un prejudiciu moral, provocat prin suferințe psihice suportate, precum și a disconfortului provocat de necesitatea apărării drepturilor sale în fața instanțelor judecătorești.

Prin hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial acțiunea înaintată de către Valeriu Chersac, s-a încasat din bugetul de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Valeriu Chersac suma de 2600 lei în contul restituirii amenzii contravenționale achitate în baza deciziei de sancționare din 10 septembrie 2016. S-a încasat din contul Inspectoratului Național de Patrulare în beneficiul lui Valeriu Chersac suma

de 4000 lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice suportate la examinarea contestației înaintate de către Valeriu Chersac împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 10 septembrie 2016, suma de 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 3000 lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice la examinarea prezentei cauze. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d. 119, 127-134)

Prin decizia din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de către Ministerul Justiției, Inspectoratul Național de Patrulare, Inspectoratul General al Poliției și s-a menținut hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 173, 174-187)

La data de 06 septembrie 2019 a depus recurs pârâtul Inspectoratul Național de Patrulare și intervenientul accesoriu Inspectoratul General al Poliției, prin care au solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de către Valeriu Chersac. (f.d. 191-195)

În motivarea recursului recurenții au indicat că hotărârile instanțelor judecătorești sunt neîntemeiate și nemotivate. Instanțele judecătorești nu au elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Au mai indicat că pentru constatarea caracterului ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor autorităților competente este necesar să existe o hotărâre judecătorească definitivă, prin care să fie constatat caracterul ilicit al acestor acțiuni sau inacțiuni. Prin hotărârea emisă pe cauza contravențională s-a dispus încetarea procesului contravențional fără să se expună asupra existenței sau inexistenței faptei contravenționale sau a vinovăției/nevinovăției lui Valeriu Chersac.

Recurenții au invocat că instanțele judecătorești neîntemeiat au constatat asupra aplicabilității în prezenta cauză a Legii nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Eronat a fost aplicată prezenta lege și la examinarea pretenției de încasare a prejudiciului moral, cât și asupra instituției/organului care se face responsabil de aceasta.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 13 septembrie 2019 a depus recurs Ministerul Justiției, care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea înaintată de către Valeriu Chersac. (f.d. 200-204)

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat că hotărârile instanțelor judecătorești sunt neîntemeiate, emise cu interpretarea eronată a normelor de drept material care reglementează modul de compensare a prejudiciului material. Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998 cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești stipulează expres în art. 3 și 6 temeiurile, care dau naștere dreptului persoanei la repararea prejudiciului cauzat și acțiunile/inacțiunile autorităților care generează repararea prejudiciului de către stat prin intermediul Ministerului Justiției.

Recurenta a invocat că nici o condiție stipulată de lege nu se regăsește în justificarea pretențiilor lui Valeriu Chersac, ultimul nu a fost supus ilegal arestului contravențional, reținerii contravenționale ilegale, precum și nu i-a fost aplicată

ilegal amenda contravențională de către instanța de judecată.

A mai indicat că Valeriu Chersac nu a prezentat probe privind cauzarea frustrărilor, stresului, a neliniștii, lezării demnității și reputației sale, care ar constitui temei de despăgubire din partea statului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 18 iunie 2019, publicată pe site-ul Curții de Apel Chișinău la 15 iulie 2019, expedită părților prin intermediul serviciului poștal la data de 15 iulie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 7749 (f.d. 188), însă la materialele dosarului nu se regăsesc probe care ar indica la recepționarea copiei deciziei instanței de apel de către recurenți sau reprezentanții acestora.

În aceste circumstanțe recursurile depuse la 06 septembrie 2019 de către Inspectoratul Național de Patrulare și Inspectoratul General al Poliției și la 13 septembrie 2019 de către Ministerul Justiției, se consideră declarate în termen.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2019 recursurile depuse de către Inspectoratul Național de Patrulare, Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Justiției s-au declarat admisibile pentru a fi examinate în fond.

Articolul 441 Cod de procedură civilă stipulează că în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Studiind materialele dosarului, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile, cu casarea deciziei instanței de apel, a hotărârii instanței de fond și emiterii unei noi decizii din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

Prezentul proces judiciar a fost inițiat la data de 15 octombrie 2018 de către Valeriu Chersac, prin care a solicitat, în temeiul art. 3, 6 și 7 ale Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25.02.1998, încasarea în mod solidar de la Inspectoratul Național de Patrulare și Ministerul Justiției prejudiciul material în mărime de 11 279 lei, cauzat prin achitarea forțată a amenzii în urma aplicării sechestrului pe bunurile sale și conturile bancare, cât și cheltuielile pentru asistența juridică acordată de avocat în procesul intentat împotriva acțiunilor ilicite ale agentului constatator, recuperarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și a cheltuielilor de judecată pentru examinarea prezentei cauze.

Instanța de fond, fiind investită cu soluționarea litigiului, a admis parțial acțiunea înaintată de către Valeriu Chersac, a încasat din bugetul de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Valeriu Chersac suma de 2600 lei în contul restituirii amenzii contravenționale achitate în baza deciziei de sancționare din 10 septembrie 2016, a încasat din contul Inspectoratului

Național de Patrulare în beneficiul lui Valeriu Chersac suma de 4000 lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice suportate la examinarea contestației înaintate de Valeriu Chersac împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 10 septembrie 2016, suma de 2000 lei cu titlu de prejudiciu moral și 3000 lei cu titlu de cheltuieli pentru acordarea asistenței juridice la examinarea prezentei cauze. În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Soluția instanței de fond a fost menținută prin decizia din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că concluziile instanțelor ierarhic inferioare sunt greșite referitor la admiterea acțiunii lui Valeriu Chersac privind încasarea prejudiciului material și moral, în temeiul Legii privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25.02.1998 de la Ministerul Justiției și Inspectoratul Național de Patrulare.

Astfel, după cum denotă actele cauzei în privința lui Valeriu Chersac la data de 10 septembrie 2016 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI03477125, în baza art. 287/3 alin. (2) Cod contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 2600 lei (f.d. 21)

Procesul-verbal cu privire la contravenție din 10 septembrie 2016 a fost contestat de către Valeriu Chersac în instanța de judecată.

Prin hotărârea din 15 mai 2017 a Judecătoriei Bălți s-a admis parțial contestația depusă de către Valeriu Chersac. S-a încetat procesul contravențional privind acuzarea lui Valeriu Chersac de comiterea contravenției prevăzute de art. 287/3 alin. (2) Cod contravențional. S-a respins ca fiind neîntemeiată cererea lui Valeriu Chersac cu privire la întoarcerea executării documentului executoriu MAI 03477125 din 10 septembrie 2016, cu încetarea procesului în cauză și restituirea în favoarea lui Valeriu Chersac din contul creditorului și executorului judecătoresc a sumei de 2600 lei încasată cu titlu de amendă și suma de 679 lei cu titlu de cheltuieli de executare și alte cheltuieli, precum și încasarea altor prejudicii. (f.d. 8-9)

Anticipat adoptării hotărârii din 15 mai 2017 a Judecătoriei Bălți executorul judecătoresc Marcel Mușet, la data de 30 noiembrie 2016 a intentat procedura de executare nr. 180s-591/2016, reînregistrată sub nr. 180s-142r/2017, în urma prezentării de către Inspectoratul Național de Patrulare a documentului executoriu nr. MAI 477125 din 10 septembrie 2016, cu privire la încasarea de la Valeriu Chersac în beneficiul Statului a amenzii în mărime de 2600 lei.

Executorul judecătoresc Marcel Mușet a emis încheierea nr. 180s-591/2016 din 22 decembrie 2016, prin care a aplicat sechestrul asupra mijlocului de transport și asupra mijloacelor financiare ale lui Valeriu Chersac.

Ulterior, la 31 iulie 2017, Valeriu Chersac s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune împotriva Inspectoratului Național de Patrulare și Ministerului Justiției privind încasarea în mod solidar de la pârâți a prejudiciului material în mărime de 11 279 lei, cauzat prin achitarea forțată a amenzii în urma aplicării sechestrului pe bunurile sale și conturile bancare, cât și cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice de a se apăra împotriva acțiunilor ilicite ale agentului constator,

recuperarea prejudiciului moral în mărime de 5000 lei și a cheltuielilor de judecată pentru examinarea prezentei cauze.

Articolul. 3 alin. (1) din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești nr. 1545 din 25.02.1998 stabilește obiectul reglementat, și anume, în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reținerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau țara, tragerii ilegale la răspundere penală, b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunității, c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziției, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcție), precum și în urma altor acțiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice, d) supunerii ilegale la arest contravențional, reținerii contravenționale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenționale de către instanța de judecată, e) efectuării măsurilor speciale de investigații cu încălcarea prevederilor legislației, f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ștampilelor, precum și în urma blocării conturilor bancare. (2) Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcție de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură și din instanțele judecătorești.

Conform art. 6 din legea menționată supra dreptul la reparare a prejudiciului, în mărimea și modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul: a) devenirii definitive și irevocabile a sentinței de achitare, b) scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare, c) adoptării de către instanța judecătorească a hotărârii cu privire la anularea arestului contravențional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice, d) adoptării, de către judecătorul de instrucție, în condițiile art. 313 alin. (5) din Codul de procedură penală, în privința persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulității actelor sau acțiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigații.

În cazurile prevăzute de art. 3 și 6, prin prisma art. 13 prejudiciul material se compensează din bugetul de stat de către Ministerul Justiției.

În speța dată Valeriu Chersac nu a fost supus ilegal arestului contravențional, reținerii contravenționale, precum și nu i-a fost aplicată ilegal amenda contravențională de către instanța de judecată pentru a solicita despăgubirile din bugetul de stat.

Instanța de recurs reține ca fiind eronată concluzia instanței de apel, cât și a instanței de fond privind aplicabilitatea legii respective la speța lui Valeriu Chersac față de Ministerul Justiției, ori pentru alte situații, distincte de cele indicate în art. 3 și 6 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 nu este aplicabilă.

La caz nici o condiție din cele enumerate mai sus nu se regăsește în justificarea pretențiilor lui Valeriu Chersac cu privire la încasarea de la Ministerul Justiției a prejudiciului material și moral, ori, în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale și morale cauzate prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, urmează să existe și

să fie întrunite cumulativ (minim o condiție) atât circumstanțele prevăzute de articolul 6 dreptul la repararea prejudiciului, cât și la art. 3 cazurile de reparare a prejudiciului material și moral.

Acest fapt a fost concretizat în propoziția a doua din alin. (1) art. 13 al Legii sus menționate: „Prejudiciul material și moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată se repară de către aceste organe”.

Instanța de recurs reține că Valeriu Chersac a formulat pretențiile sale privind repararea prejudiciului material și moral și față de Inspectoratul Național de Patrulare.

Este necesar de reținut că potrivit art. 3 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 283 din 24.04.2013 Inspectoratul General este persoană juridică cu competență pe întreg teritoriul Republicii Moldova, cu sediul în mun. Chișinău, dispune de ștampilă cu imaginea Stemei de Stat și denumirea sa în limba de stat, precum și de cont trezorerial și alte atribute specifice, în modul stabilit. Art. 17 indică că Inspectoratul General include în structura sa: 1) organul central de administrare, 2) subdiviziunile specializate cu funcții operaționale și de suport, 3) subdiviziunile teritoriale, corespunzător repartizării administrativ-teritoriale.

Conform art. 18 din Regulamentul sus menționat în calitate de unitate centrală de administrare și control a Poliției, Inspectoratul General este reprezentat prin aparatul acestuia, care are ca funcții de bază consolidarea capacităților manageriale ale subdiviziunilor Poliției prin monitorizarea respectării legislației, implementării politicilor elaborate de Minister și controlul modului de aplicare a acestora de către toate structurile din subordine în domeniile sale de responsabilitate, precum și controlul modului de distribuire și utilizare a resurselor administrative, umane, financiare și logistice.

Potrivit art. 12 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27.12.2012 unitatea centrală de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova este Inspectoratul General al Poliției.

În conformitate cu art. 14 al Legii nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, în vederea îndeplinirii atribuțiilor specifice Poliției, prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne, la propunerea șefului Inspectoratului General al Poliției, se înființează subdiviziuni specializate. Astfel, în subordinea IGP sunt: Inspectoratul Național de Investigații, Inspectoratul Național de Patrulare, Direcția de Poliție a Municipiului Chișinău, Direcția Generală Urmărire Penală, Brigada cu Destinație Specială „Fulger”, Centrul Chinologic, Centrul tehnico-criminalistic și expertize judiciare, Centrul pentru cooperarea polițienească internațională (Interpol) și 42 de inspectorate ale poliției la nivel raional.

Conform regulamentul privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 283 din 24.04.2013, între subdiviziunile subordonate și

Inspectoratului General se stabilesc relații de subordonare, care reflectă transmiterea sarcinilor și raportarea modului de realizare a acestora pe poziție ierarhică.

Inspectoratul Național de Patrulare, fiind o subdiviziune a Inspectoratului General al Poliției, nu poate fi desinestător subiect în raportul obligațional de răspundere civilă, această obligație fiind atribuită prin lege unității centrale de administrare și control a Poliției, cu statut de persoană juridică și cu competență pe tot teritoriul Republicii Moldova.

Aici, instanța de recurs constată că acțiunea a fost îndreptată nu către pârâțul corespunzător.

Potrivit art. 7 din Codul Contravențional persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Instanța de judecată penală, examinând contestația lui Valeriu Chersac asupra procesului-verbal cu privire la contravenție, a încetat procesul contravențional, reabilitându-l astfel pe recurent.

Totodată, urmează de reținut că potrivit alin. (2) lit. u) art. 384 Cod contravențional persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional are dreptul să ceară și să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională. Alin. (3¹) indică că dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională.

La caz, contravenția a fost constatată de către agentul constatator al Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului General al Poliției. Acest drept i-a fost atribuit prin alin. (2) art. 400 al Codului contravențional, potrivit căruia sunt în drept să examineze cauze contravenționale și să aplice sancțiuni în limitele competenței: a) agentul constatator din rândul angajaților Inspectoratului Național de Patrulare și ai Inspectoratului Național de Investigații din cadrul Inspectoratului General al Poliției, precum și din rândul altor subdiviziuni subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile poliției.

În acest sens, instanța de recurs subliniază că în conformitate cu prevederile art. 27 Cod de procedură civilă disponibilitatea în drepturi îi aparține reclamantului și anume lui Valeriu Chersac de a înainta acțiune față de pârâții corespunzători, astfel alegerea pârâțului aparține reclamantului, iar instanțele de judecată sunt obligate să se expună pe acțiunea depusă în limitele cerințelor formulate față de pârâții atrași.

Ca urmare a faptului că reclamantul Valeriu Chersac a formulat pretenții față de pârâții necorespunzători Inspectoratul Național de Patrulare și Ministerul Justiției, totodată, a atribuit Inspectoratului General al Poliției calitatea de intervenient accesoriu, invocând un temei legal neaplicabil speței, instanța de fond eronat a admis parțial acțiunea, care a fost menținută de către instanța de apel și această soluție urmează să fie respinsă de către instanța de recurs.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de către Inspectoratul Național de Patrulare, Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Justiției, a casa decizia instanței de

apel și hotărârea instanței de fond și de a emite o nouă hotărâre, prin care a respinge cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Chersac.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admit recursurile declarate de către Inspectoratul Național de Patrulare, Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Justiției.

Se casează decizia din 18 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 16 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Chersac împotriva Inspectoratului Național de Patrulare și Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Finanțelor cu privire la încasarea prejudiciului material, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată și se emite o nouă hotărâre.

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Chersac împotriva Inspectoratului Național de Patrulare și Ministerului Justiției, intervenienți accesorii Inspectoratul General al Poliției și Ministerul Finanțelor cu privire la încasarea prejudiciului material, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată ca fiind neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru

Victor Burduh

Maria Ghervas